

[Elisabeth Bruun Olesen]

komster. Det er ungdomslønnen ind ad bagdøren. Der er kun ét svar på det, og det er et dundrende nej, som må råbes af de unge og arbejdspladserne i fælles aktioner. Det er et tiltag, som jeg ikke håber at socialdemokraterne vil gå ind for.

Her har jeg et spørgsmål til regeringen: dette indslusningsår, hvad er det egentlig tænkt som? Er det tanken, at det i arbejdsløshedslovens forstand vil blive betragtet som arbejde, så de unge i det mindste kan blive understøttelsesberettigede efter det ene år, selv om det i sagens natur vil være til en dagpengesats under sultecirkulærets sats?

Albrechtsen (VS):

Statsministeren appellerede i sin åbnings-tale til enighed om den danske udenrigs- og sikkerhedspolitik med udgangspunkt i EF og NATO. Der lå i disse bemærkninger en tydelig opfordring til socialdemokratiet om samarbejde. Jeg håber ikke, at socialdemokratiet tager denne opfordring op. Tværtimod håber jeg, at der i det nye folketing kan bygges videre på bl.a. den beslutning om afstandtagen fra de 572 nye atomraketter, som folketinget vedtog den 1. december 1983 – en beslutning, som var en stor sejr for fredsbevægelsen.

Jeg håber, at det samme flertal, som vedtog dette, i den kommende tid vil følge det op med yderligere initiativer mod den afsindige atomraketoprustning, som NATO foretager. NATOs dødsensfarlige atomstrategi bygger jo på, at NATO og USA forbeholder sig adgang til på ethvert stadium i en konflikts udvikling, også på et meget tidligt stadium, som den første part at anvende atomvåben. F. eks. vil NATO og USA kunne finde på at anvende atomvåben mod sovjetiske enheder, der opmarcheres i Østeuropa, eller raketterne kan bruges til at rette et såkaldt førsteslag direkte mod Sovjets centrale kommandocentre. De nye raketter, som opstilles, vil kunne nå disse kommandocentre på omkring 6 minutter, hvorved varslingstiden er meget farligt nedsat.

NATOs strategi bygger på den forfærdelige illusion om, at der kan føres en begrænset atomkrig i Europa. Sagen er imidlertid, at enhver brug af atomvåben, selv nok så begrænset, med næsten 100 pct.s sikkerhed vil føre til en altødelæggende atomkrig, der

næppe efterlader overlevende på den nordlige halvkugle.

Efter at opstillingen af de 572 raketter er påbegyndt, er situationen blevet yderligere forværret som følge af den bebudede opstilling af sovjetiske raketter i Østtyskland og Tjekslovakiet. Sovjet burde ikke opstille disse raketter, det kan ikke siges tydeligt nok, men når det er sagt, skal det også siges, at hvis det skal have mening, når statsministeren i sin åbnings-tale opfordrede til en genskabelse af dialogen mellem Øst og Vest og henviste til, at Danmark på Stockholmkonferencen skal støtte nedrustningsbestræbelserne, så forudsætter dette, hvis der skal være noget reelt i det, at NATO opgiver opstillingen af de 572 nye raketter og fjerner dem, der allerede er opstillet. Man kan ikke på én gang opruste for fuld damp og opstille disse dødsensfarlige raketter og så samtidig over for modparten tale om tillidskabende foranstaltninger. Jeg kan ikke forestille mig noget mindre tillidskabende end disse raketter. Tillidskabende ville det derimod være at fjerne disse raketter, at afstå fra førstebrug af atomvåben, at indføre atomvåbenfri zoner, at fjerne ukontrollable raketter, der kan fyres af ved fejltagelser, osv.

Derfor er statsministerens udtalelser om nedrustning fuldt ud lige så hykleriske som den amerikanske regerings – medmindre, naturligvis, der i udtalelserne ligger dette, at statsministeren af al kraft vil være med til at følge folketingets beslutning fra bl.a. 1. december 1983 op i Stockholm og ikke mindst i NATO. Jeg vil gerne bede statsministeren om en kommentar på dette punkt.

Det kunne også være interessant at høre regeringens kommentar til forsvarschef Knud Jørgensens udtalelser i Berlingske Tidende den 29. januar 1984 om, at NATO sagtens kunne nedruste med 80 pct. af sine atomraketter helt ensidigt og stadig væk svare effektivt igen på et angreb.

Et andet område, hvor Danmark virkelig kunne yde et reelt bidrag til nedrustningen, ville være en opsigelse af de fly- og forstærkningsaftaler, som den danske regering har indgået med USA og NATO, aftaler, som ifølge pressen er ved at blive udbygget. Disse aftaler indebærer risiko for placering af atomvåben på dansk område; ja, i virkeligheden indebærer de risikoen for, at atomvåben anvendes første gang fra dansk område. Der-